

Ko je dr. Benjamin Ipavec l. 1899. praznoval svoj sedemdeseti rojstni dan, so mu priredili graški Slovenci lep slavnostni večer.

Za letos smo se veselili njegove osemdesetletnice. Toda prišlo je drugače. Nemila smrt nam je ugrabila dr. Benjamina Ipavca dne 20.¹ decembra l. l.

¹ Ne 21., kakor je v opombi v zadnji številki!

Bolehal je nevarneje od početka decembra; zapnele so mu žile. Zadnje dni pred smrtjo je največ nepremično sedel v naslonjaču. Enkrat se je vzdignil in hotel h glasovirju, a je padel. Vstal je zopet in se vendar nekako privlekel h glasovirju, kjer je še poslednjič zaigral starodavno slovensko božično pesem, katero je igral vsako leto na svoj rojstveni — na božični večer ... (Konec.)

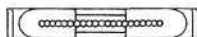
Sentimentalnost.

Zložil Koritnik,

Solze kapajo od smeha
bledim zvezdam iz oči,
kakor lilija od greha
žalost od srca beži ...

Sanje plete božja roka
moji duši nad glavo,
večnost blažena, globoka
vabi z belo me rokó.

O neznana, tiha večnost
v mojih misli temnem dnu —
sanjaj, sanjaj svetlo večnost,
srce, trpi brez miru!

V teh svinčenih urah ...

Zložil Sobjeslav.

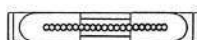
V teh svinčenih urah,
v teh meglenih dneh —
kot bi človek z mrzlo smrtjo
taval po grobeh! ...

Šel sem kakor žalna
misel v zimsko noč,
šel sem kakor čolnič, divjim
valom klubujoč.

Oče mi ni vēlel:
Greha se varuj,
mati vzdihnila ni zame:
Angel, ti ga čuj!

Moja pot je grenka
in ledena je,
moja duša je otožna,
zapuščena je ...

V teh svinčenih urah,
v teh meglenih dneh
legel človek bi med grobe
s smrtjo na očeh!

Pesem.

Zložil Sobjeslav.

Kaj če meni žlahno lice:
hladna misel ga zmrači!
Kaj če meni rahla roža:
hladna noč jo umori!

Pesem vročo ml zapojte,
ki duha mi razžari,
ki se z večnostjo poljubi,
ki se spet in spet rodi!

